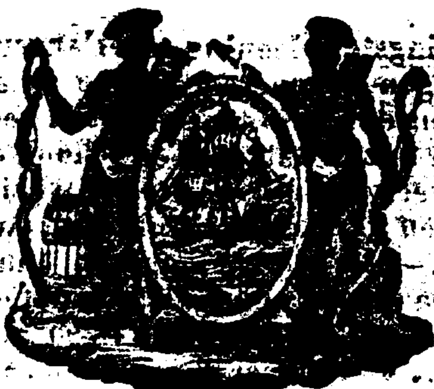
N°. 11. A°. 1843.

DINGSDAG, den 7den FEBRUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 4 Februarij 1843.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. J. C. HESHUIJZEN, voor de Slavinnen *Doortje* en *Jansie;* hem in eigendom toebehoorende.
2. S. DE LA PARRA qq. Weduwe JEOSUAH DE LA PARRA, voor de Slavin *Leentje*, en hare Kinderen *Eduard, Saraatje, Johan* en *Charles;* aankomende zijne opgenoemde principalesse.

Zoo worden al de genen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.
BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 3 Februarij 1843.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:

JACOBUS JOSEPH DOORJE en ANNA MARIA THERESIA AMMON.

EN

JOANNIS MARTINUS SCHMELTZ en ELISABETH GEERTRUIDA BRANDON.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

MENGELWERK.

De bepaalde Sterfdag.

Twee broeders, de zoons van eenen geestelijken in Noorwegen, studeerden voor omtrent twintig jaren aan de hooge school te Koppenhagen, waar zij wegens hunne vlijt en zedelijk gedrag allen lof verdienden. De oudste van wien hier voornamelijk zal gesproken worden, genoot de ontschatbaarste goederen der stervelingen, gezondheid van ligchaam en gezondheid van geest, welke laatste in het evenwigt van alle verstandelijke vermogens af, zoo men het gewoonlijk noemt in een natuurlijk goed oordeel, (gezond verstand,) bestaat. Van zijne kindsheid af, althans, was er nooit iets daarmede strijdig aan hem bespeurd.

Eens werd hij uit zijne nachtrust. ik weet niet waardoor, plotseling gewekt, en op het zelfde oogenblik ontwaarde hij, in den hoek der kamer, nabij het venster eene zeldzame gestalte, slechts flaauwelijk verlicht door de schemering der straatlantaarnen. Een mannetje stond daar, in een grijs oudmodisch kleed, met een zonderling gevormd hoofdhulsel, Zijn bleek mager aangezigt was. geenszins afschrikkend, en vertoonde veeleer in gelaatstrekken en gebaarden eene innemende vriendelijkheid.

Met eene mengeling van heimelijk gruwen, nieuwsgierigheid en onbeschoomdheid, sprak de student het verschijnsel aan: »Wie zijt gij, kleine man? »wat hebt gij mij te zeggen?" Ik ben," antwoordde het mannetje op eenen toon die noch stug nog gemeenzaam was, » de genius die elkander liefhebbende menschen met elkander verbindt: Ik kom om u narigt te geven van uwe zuster. » Dan zijt gij mij zeer aangenaam; reeds lange heb ik niets van Maria gehoord; zij is immers niet ziek, mijne goede zuster?" Zij is ziek gevaarlijk ziek. » Ach! hoe bedroeft gij mij. Mijne goede zuster is ziek, daarom ontving ik in zoo langen tijd geenen brief van haar. Zeg mij zal zij sterven?

Op deze vraag liet de zonderlinge boodschapper het hoofd zakken stond eenige oogenblikken als in overpeinzing en neerslagtigheid in zijnen hoek, en verdween daarop eensklaps, den jongeling in eene droevige onzekerheid latende.

Over eenige nachten daarna verscheen het graauwe mannetje weder op de vorige plaats en in de zelfde treurige houding. Zoodra de jongeling zijnen bezoeker gewaar werd, vroeg hij hem, meer beangst voor hetgeen hij vernemen zoude dan over het wonderbare wezen zelve: » Waarom, vriend! zijt gij weder hier? zeker hebt gij mij iets droevigs te melden. Is Maria nog in leven, is zij welligt dood?"

Zwijgend stond het mannetje eenen geruimen tijd, met de teekenen der grootste droefenis, ja, zoo het scheen, met zich zelven kampend, zonder antwoord te geven.

» Spreek, ontruk mij aan deze ongewisheid!" herhaalde de jongeling van tijd tot tijd, en wel zoo luide, dat zijn broeder, die in de zelfde kamer sliep, door zijn schreeuwen wakker wordt, en hem overeind in het bed ziet zitten, zonder echter iets van den vreemden bezoeker te bespeuren. Na hem verscheiden malen te vergeefs gevraagd te hebben wat hem schortte, en zich reeds gereed makende om op te staan, ziet hij hem op het hoofdkussen nedervallen, hoort hem steunen, schreijen, jammeren, en verneemt eindelijk met vele moeite van hem, dat het zelfde graauwe mannetje, van wien zij laatst gesproken hadden, hem nu gezegd had, dat Maria's stervensnood voorbij, en hare reine ziel in het verblijf der onschuld en liefde opgenomen was, waarop de gedaante, met een zacht en tevreden uitzigt, zich in de lucht had opgelost.

Werkelijk ontvingen de broeders na verloop van eenigen tijd in eenen brief uit het vaderland, de tijding van het overlijden der zuster, en bij nader onderzoek naar dag en uur bevonden zij dat hunne reeds vooraf verkregene narigt daarmede volkomen overeenstemde.

In het vervolg gebeurde het nog verscheidene malen, dat de bovennatuurlijke gast ongenoodigd verscheen om over ziekten, begrafenissen en sterfgevallen van bekenden uitsluitsel te geven. Toen hij nu eens weder zulk eene boodschap bragt, — dit geschiedde alleen bij nacht, want dan slechts is, zoo men meent, de mensch voor den kennelijken invloed van hoogere wezens ontvankelijk, — deed de jongeling hem de vraag; »Kunt gij mij dan ook zeggen, mijn vriend, op welken dag ik zelf sterven zal?" » Uw sterfdag," was het antwoord, is de 16. Mei; als het negen slaat en de sterren fonkelen, gaat uw licht uit om ginds te flonkeren.

De vrager, over deze woorden ontsteld, kan niet verder vragen. De tijd der openbaringen is voorbij, en de geest verdwenen.

Er moest nog ongeveer een half jaar voor den noodlottigen dag verloopen; met toenemende ongerustheid werd die tijd door onzen student doorgebragt. In den beginne trachtte hij alle doodsgedachten van zich te keeren, en zijn broeder ondersteunden hem daarin zoo veel hij maar konde. hem voorhoudende dat alle zijne gesprekken met het graauwe mannetje alleen een spel waren van zijne, door eenige verborgenne ongesteldheid, de ongewoonheid van het vreemde vochtige klimaat, en zijn aanhoudend studeren, bijster gewordene verbeelding en dat de gedreigde sterfdag meer als eene waarschouwing voor zijn verstand, dan voor eene bepaalde lotbestemming te houden was.

De winter verliep onder de velerlei tijdkortingen welke de hoofdstad zoo mildelijk aanbied, tamelijk opgeruimd en maar al te snel. Want toen de dagen merkelijk begonnen te lengen, en toen eindelijk bonte bloemen en een helder groen de velden en boomen versierden, dacht het hem als zag hij eenen arbeidenden doodgraver, op vreemden bodem, verre van het lieve vaderland, eene ruime groeve voor hem gravende om zijn stof te bevatten. Eene sombere zwaarmoedigheid overmeesterde nu den bloeijenden jongeling. In diep gepeins waarde hij over de lentevelden heen: mijmerend zat hij in de hoorzalen zijner leeraars, zich om niets bekommerende dan om de uren en minuten te tellen, welke het noodlot hem nog op deze schoone wereld gunde. Ten laatste begon hij inderdaad ziekelijk te worden, sloot zich op zijne kamer, en bleef te bedde liggen. Alleen de droomen van den nacht, die gaarne eene andere gedaante aannemen dan de droomen van den dag, verschaften hem eenige leeniging en levensgenot.

Hoe meer de gevreesde dag naderde, hoe vindingrijker de broeder des lijders werd in in zijne pogingen om zijne gedachten te verstrooijen en hem te vervrolijken. Zorgvuldig had deze alle almanakken die onder zijn bereik konden komen, verborgen, met oogmerk om hem in den tijd te misleiden; doch te vergeefs.

Reeds verkondigde de dageraad van den 16 Mei aan allen vreugde, maar aan onzen jongeling den dood in den bloei des levens en der natuur. De trouwe broeder had ook daarop gerekend. Met vele moeite haalde hij den bedroefden over om op te staan, nadien deze voorgenomen had, den knekelman met zijne seis en zandlooper, in christelijke lijdzaamheid, te bedde te verwachten. Weinige oogenblikken daarna stormde een aantal vrolijke spitsbroeders onstuimig de kamer in, om beiden af te halen tot genieting van den schoonen dag. De huisvrouw bragt een rijkelijk ontbijt. Het vertrek geleek naar niets minder dan naar eene ziekenkamer; het scheen veeleer een feesttooneel van uitgelatene blijheid. Onze stu-

dent zocht zich door allerlei uitvlugten te verontschuldigen; niets hielp geene zijner redenen werd gegrond gevonden; (want de waare verzweeg hij;) hij moest tegen wil en dank eten en drinken; eindelijk werd hij zelfs, onder vrolijke scherts, in een rijtuig gestuwd, dat, door andere rijtuigen en een aantal te paard rijdenden verzeld, onder kletterend zweepgeklap, naar eene lustplaats in het versch begroende bosch heensnelde.

Hier bevond zich een gemengd gezelschap van dames en heeren. Een gemeenschappelijke maaltijd werd aangeregt; de beker der vreugde ging rond, boert en zang vervingen elkander; en de twee vrolijkste meisjes van het gezelschap, tusschen welke onze lijder geplaatst was, bragten rijkelijk het hunne toe, om zijn nog altijd gefronseld voorhoofd van deszelfs plooijen te ontdoen. Zoo duurde het den geheelen namiddag. Des avonds was er muziek en dans; gezang en kortswijl ontbraken niet bij de dampende *punch-bowl*. De aanvankelijk tot mede genot gedwongen, jongeling stemde eindelijk vrijwillig in den hier heerschenden geest, en zijne lustige en listige kameraden bragten het ten laatste zoo ver dat hij in het rijtuig moest gedragen worden in eenen toestand, in welken hij alle graauwe mannetjes van de wereld zoude hebben uitgedaagd.

Zoo legde men hem te bedde: zijne trouwbezorgde broeder bleef bij hem waken. Hem duchtig hoorende snorken, viel echter ook deze in slaap, tot dat hij gewekt werd door luid spreken en lagchen. Zijn oog viel aanstonds op onzen held, die in het bed opzat, en onafgewend het oog op den bewusten vensterhoek gerigt hield.

» Nu wat is het weer?" vraagt hij hem op eenen knorrigen toon; » zijn uwe hersenschimmen nog niet voorbij?"

Na eene korte wijl, kreeg hij ten antwoord: » Alles is wel, mijn vriendje was hier, en heeft mij alle vrees benomen. De 16 Meien is blijft eens voor al de mij door het noodlot bestemde sterfdag; maar, let wel, eerst zeventig jaren *a dato*."

A n e k d o t e n.

De vrolijke, steeds tot onschuldige kortswijl geneigde Heer v o n D. ontving eens een bezoek van twee sterke drinkers, die hem, op het oogenblik, des te ongelegener kwamen, daar hij juist geenen anderen, dan zeer goeden wijn, in voorraad had, dien hij aan een paar menschen, welke hem hoogst onverschillig, en bijna vreemd, waren, niet ten beste wilde geven. Hij verzon dus de volgende list.

»Mijnheer!" fluisterde hij de den éénen dezer drinkers in het oor, terwijl hij dien alléén nam: » die vriend dáár kan ontzet- »tend veel wijn verdragen. Wanneer wij »altijd gelijköp met hem onze glazen ledigen »drinkt hij ons onder de tafel, eer men het »hem kan aanmerken, dat hij nog iets ge- »bruikt heeft. Laat ons beide dus, in den »beginne, gekleurd water gebruiken, en »eerst tegen het einde van den maaltijd, »met hem wijn drinken." De gast durfde dit niet afslaan.

Ondertusschen sprak de Heer VON D— hetzelfde ook af met den anderen vriend; de bedienden kregen in last, beide gasten op gekleurd water te onthalen, en slechts de heer des huizes dronk zijnen goeden, ouden wijn. Nadat nu beide Heeren die elkander dapper toedronken, zich de magen, met eenige pinten water gespoeld hadden, zette hun de Heer VON D— ten laatste nog eene flesch van zijnen goeden wijn voor.

Een oud generaal, in een van de residentie verafgelegen garnizoen, die bijna blind en ten uiterste gierig was, hield, uit vreeze van zijn afscheid te ontvangen, zijne oogziekte geheim en gebruikte zijnen adjudant, om op zijnen naam, de berigten in te dienen bij den vorst. Deze goede jonge man nam zijne taak waar, met allen ijver, zonder ooit de geringste belooning te verlangen. Eindelijk begon de generaal zich te schamen, hij riep dus den adjudant met een veelzeggend gebaar in zijn kabinet, en schonk dien, voor zijne veelvuldige moeite eene aanwijzing op een verloren gerekende schuld van twintig dukaten. — De vlijtige jongman nam dit loon dankbaar aan, en begaf zich tot den schuldenaar, om de penningen, zoo mogelijk, te innen. » Mijnheer!" sprak deze tot hem: den ouden, gierigen woekeraar zou ik nooit betaald hebben; ook ben ik niet zeer bij kas en er liet zich tegen de schuld, ook nog veel inbrengen! daar echter het geld u thans toekomt, stel ik het u, met blijdschap ter hand.

De adjudant ontvangt de betaling, en keert tot den generaal weder, om dien te bedanken. » Is het mogelijk?" roept deze vol verbazing: » hebt gij het geld ontvangen? — o Vertoon het mij spoedig!" De man haalt het pakje voor den dag, de generaal neemt het hem uit de hand, zegt: » ik ben u zeer verpligt; hier hebt gij iets voor uwe moeite!" en geeft den adjudant twee dukaten, terwijl hij de overigen in zijnen zak steekt.

Peter, de Groote, kwam eens te Dantzig, en kreeg den inval, de Godsdienst aldaar bij te wonen. Men bragt hem in de bank der regering. Naast hem zat een burgemeester, met eene groote dikke krulpruik. De keizer had nog nooit zulk een hoofdhulsel gezien, en hield het voor eene soort van pelsdeksel, daar hij nu, te gelijker tijd, op zijn kaal hoofd eene onaangename koude begon te bespeuren, achtte hij het met de beleefdheid overeenkomstig, dat de burgemeester zijn hoofddeksel aan hem afstond. Hij maakte derhalve (daar men bovendien zijne taal niet verstaan zou hebben) eene soort van buiging, die zoo veel had te beteekenen, als: »met verlof!" Voorts nam hij den burgemeester de pruik af, en zette die zich zelven op het hoofd.

ADVERTENTIËN.

Op last van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt kennelijk gemaakt:

Dat de onlangs van den Heer TH. DIXON, Consul van Z. M. den Koning der *Nederlanden* te *Boston* in *Noord-Amerika*, ontvangen diverse benoodigdheden voor het Gouvernement, met inbegrip van Assurantie, Vracht en alle Kosten en Ongelden, te staan komen; als:

Blom. (Extra Eagle)	op 9	Centen	per	℔.
Gezouten Ossen vleesch	» $8\frac{1}{2}$	»	»	»
Gez. Spek (Clear Pork)	» $18\frac{1}{2}$	»	»	»
Reusel.	» 30	»	»	»
Bakkeljaauw.	» 6	»	»	»
Tabak (Kentucky) .	» 31	»	»	»
Smeerkaarsen.	» 34	»	»	»
Zeep.	» 20	»	»	»
Spermacetie Kaarsen.	» 80	»	»	»
Spermacetie Olie. .	» 36	»		» pint
Pik en Teer . op	ƒ 8,25	»		» vat,

alles Amsterdamsch gewigt en Maat; — en

Dat de levering der aanbesteedde Kleedingstukken en verdere behoeften voor de Landsnegers, volgens goedgekeurde monsters, is aangenomen door de Heeren VAN WEST & DE HART, als:

Neger-Buffels voor	ƒ 3·20	per	stuk.
Waakjassen voor Bastiaans	» 7·50	»	»
Neger Hoeden	» 0 80	»	»
Osnabr. Linnen Broeken	» 1 50	»	»
dito Boeseroenen	» 1 10	»	»
Osnabrugs Linnen .	» 0 $28\frac{1}{2}$	»	el Amst
Vriesch Bont. . . .	» 0 29	»	»
Blaauw Salempoeris .	» 0 45	»	»
Bonte Doeken . . .	» 0 60	»	stuk.
Wit en Zwart Garen,	» 1 50	»	pond.
Naainaalden . . .	» 3 00	»	mille.
Tonderdozen met Staal en 2 Vuursteenen	» 0 13	»	stel.
Scheermessen . . .	» 0 30	»	stuk.
Wijdekammen	» 0 10	»	»
Spiegeltjes	» 0 12	»	»
Wolledekens . . .	» 1 00	»	»

Paramaribo, den 3 Februarij 1843.

De Administrateur van Financiën,
Ch. LEERS.

☞ De Commissie betrekkelijk de *KOLONISATIE*, benoemd ter Algemeene Vergadering, gehouden in het lokaal boven het Waaggebouw den 14 Januarij ll., voornemens haar Rapport uit te brengen en eenige gewigtige voorstellen te doen, noodigt de belanghebbenden uit ter bijwoning eener Vergadering, te houden in voormeld lokaal op Maandag den 13den Februarij aanstaande, des avonds ten *half acht* ure.

De algemeene belangstelling van allerwege blijkende, waarborgt eene talrijke opkomst.

Paramaribo, den 3 Februarij 1843.

F. W. HOSTMANN.
G. S. DE VEER
EGBERT VAN EMDEN.
G. L. RÖPERHOFF.
PALTHE WESENHAGEN.
A. WILDEBOER.

(3992) Op HEDEN den 7den Februarij 1843, zal door den Vendumeester M. A. KEIJSER, des middags ten 4 ure, verkocht worden:

Het *HUIS* en *ERF*, op den hoek van den *Waterkant* en de *Keizer Straat*, La. A. No. 165; aankomende den Boedel wijlen Mejufvrouw C. J. SMITH. — Inmiddels is hetzelve *Effect* UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, den 7 Februarij 1843.

F. J. B I N Z qq.

(3991) De Ondergeteekende zal op Woensdag den 22sten dezer, ten zijnen huize door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, doen verkoopen, de nog voorradige GOEDEREN van de geëxisteerd hebbende Firma M. & S. A. WITTERING, bestaande in:

Een partij *KOFFIJ ZAKKEN*, Koffijschoppen, Timmer- en Kuiper Gereedschappen, Veld-Axen, Suiker-Zeeften, Draad- en Gaatschuimers, koperen Suikerlepels, potten Suikerkalk, Sponjarn, Duimhengsels in soorten, ijzeren Potten, vaten Glauber Zout, breede en smalle ijzeren Hoepels, taaije Engelsche Spijkers, rood- wit- en blaauw Vlaggendoek, ordinaire en breed Vrieschbont, Spaansch- en Vrieschgroen, Zwartsel, Menie, Engelsch Bruin, Kraan- en Kraszagen, bladen Koper, vaatjes Russische Talk, *FIRE BRICKS*, vaten Tabak, Spermacetie Kaarsen, IJZEREN *SUIKERTESTEN* (CARRONS), enz.

Als mede: I E R S C H *L I N N E N.*

Zijnde deze GOEDEREN inmiddels *tot zeer billijke prijzen* UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, den 3 Februarij 1843.

S. WITTERING.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den dezer, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. W. Payne, van Demerary, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heeren D. L. Steward en Michael Egan.

UITGEKLAARD.

Den 6den dezer, het Schip Frieslands Gouverneur van Sytzema, Kapt. H. F. Zeijlstra, naar Amsterdam; lading: 322 vaten Suiker, 10 balen schoone Katoen, 14 pies vierkant Hout en 805 pond oud Koper.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.